

ויכלבד שלא ישאה את
(העגורית) (העגורית) שבון
ל יום פ' אחרונה כ' שון
הלון תענה, כלומר
תאחרתו. ת"ר
בובס דא שיה נות
מלבו ושאלו הרופא
ואמר לו על תקנה ד
שיען חלב על רותח
משחית לשחית. פ'
רמזיא על כנין שעל
משילין דם. רשב"א
אמר מגדלין כלבים
כופרים ותחוללו וקופים
ותחוללו השתאין מפני
שעשוין לקר את הבית.
פ' כלב קטן שצווח
בלילה מברכות.
וקחו, שמה קנה פשוט
יתום קופרא בלשון
שמעאל קנפד. מאי
ישמלתא אמר רב
יתודה שרצא ותרצא.
איכא דאמרי חזא וקטיני
שקי ורעאי בני ורירני.
מאי שרצא ימיתי שקי
א"ל בר אבא בר אבהו
ר' חנא ר' דאן מאי א"ל
ר' יודי ק' מטררא לול
חובה. פ' שם אשת
חובה תפרינו
חובה תפרינו חובה
ר' חנא ר' דאן ור' רוצה
היא לקבול את בניה שלא
עוסקת לגדל את הצאן.
ההוא שנגנב שיצאה
מלפני השליט, ר' יעוש
רשומאל ור"א אקילו לבי
שבותי הון, ואמרי לול לבי
שבותי הון, שבותי הון,
לביית המילה. ישוע הון,
כרמתי ורומלטי, רבי יעוש
והיה ורומלטי, אחד הוא.
מגוה ליכנס לכבד את
הון בכשותי הון וכו'.

פ"ה פדיון הבן. פ"ה פדיון הבן, וכן הערור וקסע'ג לעמ"ג דמדרגמינ פדיון פורקן מ"מ אין ש"ך לשון ישועה ור"ת פ"י שנו"ל שם בן ועל שם שהולד נושא וממעי אמו כדכתיב והמליטה זכר (ישע' ס) נקט לשון ישועה והיו רגילין לעשות סעודה: נפק